

NOTTEBOOM

ACTUEEL uitgave februari 2020

In de kijker

Maandag 3 februari : Lichtmis

Er is geen vrouwke zo arm, of ze maakt op lichtmis haar panneke warm. Lekkere pannenkoeken te verkrijgen in Café Biart vanaf 14u30.

Vrijdag 14 februari : Valentijns menu voor de koppels in Café Biart

Op Valentijn wordt de liefde gevierd, dit met een prachtig menu klaargemaakt door Chef Erik. Echtparen hebben een uitnodiging gekregen en kunnen zich inschrijven tot 7 februari.

Dinsdag 23 februari : Carnaval concert met Danny

Carnaval is in het land, kom zingen en dansen op de mooiste schlagers in Café Biart vanaf 14u30.

We namen afscheid van :

Mevr. Monica Van Hese

Mevrouw Van Hese is hier overleden op woensdag 8 Januari 2020 . Mevrouw werd 85. Zij verbleef sinds 4 april 2019 in de leefgroep van 1B.

Mevr. Liliane Huyghe

Mevrouw Huyghe is hier op zondag 19 januari 2020 overleden. Zij woonde sinds mei 2011 in de leefgroep van 1A. Mevrouw werd 87 jaar.

Mr. Gady Pridan

Mijnheer Pridan is hier overleden op 23 januari 2020. Hij woonde sinds 10 juli 2019 in de leefgroep van 1B. Mijnheer werd 73jaar.

Mevr. Isa Mortelmans

Mevrouw Mortelmans is hier overleden op dinsdag 6 januari 2020. Mevrouw is 95 jaar geworden. Zij verbleef hier sinds maart 2015 in de leefgroep van 2B.

Onze gedachten gaan uit naar de familie van mevrouw Van Hese, mevrouw Huyghe , meneer Pridan en mevrouw Mortelmans.

Gedichtenhoek

Mag ik vandaag klein zijn?
Heel miniscuul
Opmerkelijk klein
Haast ridicuul
Erg schattig
Maar ook kwetsbaar en breekbaar
Als een lucifer die in een doosje past
Wanneer je met mijn ontvlambare kop een strijkvlak streelt
Dan zie ik de vlam
Het vuur dat in mij brandt
De goesting in het leven
Dan geef ik mijn warmte door aan de lont van een kaars
Licht en liefde
Gezellig bij elkaar

- Elien Saey-Van Peteghem -

Een mens wacht
Regen sijpelt in de groeven van zijn gezicht
De tram flitst voorbij
Twee ogen, een glimlach aan mij
Een droom voor d'eeuwigheid

-Monique Geenrits-

In het thema van gedichtendag: de toekomst begint vandaag !

aan het verleden
kan ik niets veranderen
aan toekomst alles.

- *jlb senryu* -

wie vandaag een eik plant ,
zal zelf nooit van zijn schaduw
kunnen genieten.

- *jlb senryu* -

voor goede toekomst
zoeken jongeren dikwijls
wijze mensen op.

- *jlb senryu* -

mannen met toekomst
vrijen liever vrouwen op
met een verleden.

- *jlb senryu* -

ook grijze duiven
fleuren hun toekomst op in
stroblond gezelschap.

- *jlb senryu* -

echt, zonder jou wordt
mijn leven: één puinhoop, met
jou: één paradijs!

- *jlb senryu* -

Uit het poëzieweekgeschenk “De toekomst is nu”

De toekomst is nu!

Dat is het motto van de Poëzieweek 2020. De toekomst begint nu! Niet alleen met de reuzensprongen van een revolutie, maar ook met de schuchtere pasjes van een peuter die voor het eerst rechtop staat, een kind dat voor het eerst alleen naar school fietst, de eerste kus, de eerste job. Poëzie is er voor elke stap die je zet in een steeds grotere wereld. De dichter begeleidt je met zijn woorden bij elke nieuwe droom.

Er komt een vrouw

Er komt een vrouw naar mij toe. Ze zegt
'wij zijn evenwijdig, raken elkaar in het
oneindige, laten we rennen'.

Zullen we wachten? Zullen we wachten
tot de kinderen groot zijn en de aardbeien
rood, ze zijn te bleek nog, te klein, te hard.
Zullen we wachten tot de avond valt
en de nacht waarover wij nog één keer
willen slapen.

Ze haakt haar arm in de mijne tot een lemniscaat.

Zullen we wachten op een eerste stap
zo reusachtig dat je makkelijk een tent
tussen onze benen spant
waarin nieuwe kinderen kamperen,
aardbeien rijpen en niemand nog buiten
de zomer kan_

En we rennen. Met onze armen
zwaaien wij een maat die bij ons past.

- Maud Vanhauwaert -

Meesterlijk – Kunstgeschiedenis komt tot leven

Dit mooie werk vindt u in de bibliotheek in Café Biart. Heeft u interesse om dit werk zelf aan te kopen, contacteer dan Inge

Over het boek

Genieten van kunst draait om interactie met wat je ziet.

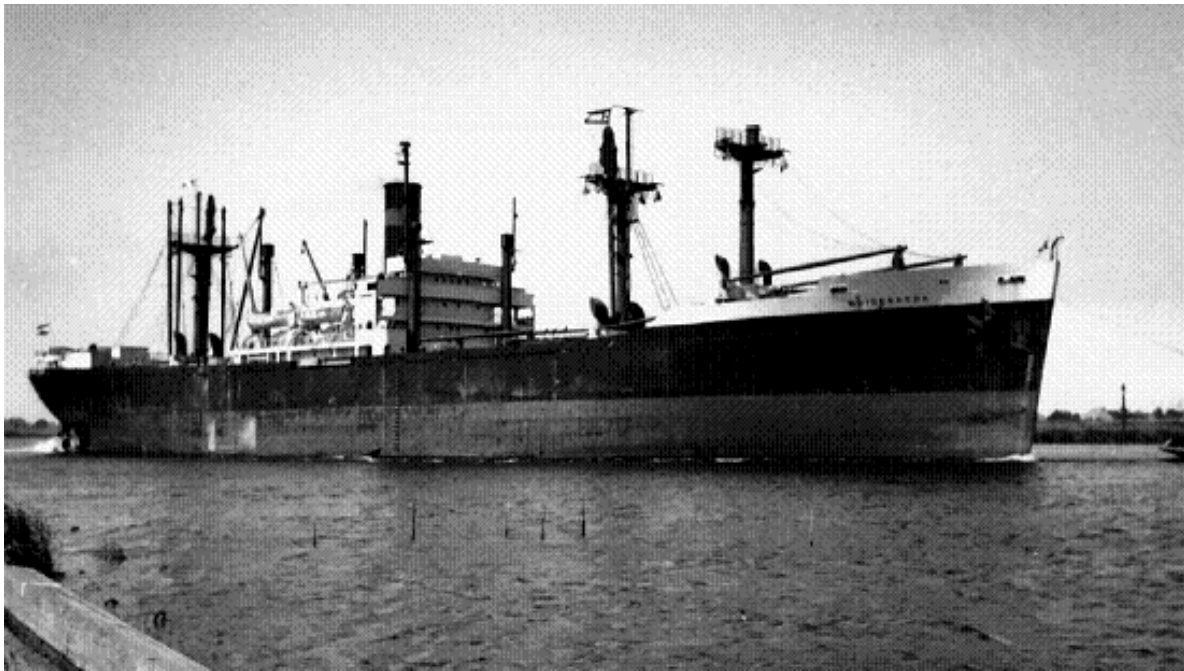
Aan de hand van vijftig schilderijen uit de veertiende tot en met de vroege twintigste eeuw toont *Meesterlijk! – Zo kijk je met kinderen naar kunst* aan dat kunst toegankelijk is voor iedereen, van jong tot oud

Over de auteur MARIA-CHRISTINA SAYN-WITTGENSTEIN NOTTEBOHM

(ook wel ‘Puppa’) is kunsthandelaar en agent, gespecialiseerd in Europese schilderijen en tekeningen van de zeventiende tot de vroege twintigste eeuw. Ze heeft ook een blog: www.oldmastersrock.com. Dat is een nieuwsbrief over kunst voor kinderen van zeven tot twaalf jaar. (ook wel ‘Puppa’) is kunsthandelaar en agent, gespecialiseerd in Europese schilderijen en tekeningen van de zeventiende tot de vroege twintigste eeuw. Ze heeft ook een blog: www.oldmastersrock.com. Dat is een nieuwsbrief over kunst voor kinderen van zeven tot twaalf jaar.

Zeemansverhalen door Sparks +

Op 21 december 1957 waren we met de s.s “Muiderkerk”, een Victory schip, vertrokken uit Rotterdam op weg naar India en Pakistan, met als tussenhavens Marseille en Genua.

s.s. Muiderkerk

Toevallig viel oudjaar en nieuwjaar op dezelfde dag als dit jaar (2019), zo we hoopten dat we oudejaarsavond konden vieren aan de wal in Genua, maar de rederij had beslist dat we nog op de avond van het oude jaar zouden vertrekken om de kosten te besparen omdat nieuwjaar als zondag werd beschouwd, dus 200% hogere kosten, loods en sleepboten enz.

Kortom we vertrokken in de loop van de avond en toen we bij de loodsboot waren zagen we net nog het vuurwerk in Genua, dus dat was even slikken, we hadden het ons wel anders voorgesteld.

De stemming was dus niet zo best, vooral voor de getrouwen was het een tegenvaller, de Kerst op zee en oud- en nieuw niet thuis bij hun gezin.

Dus er werd in de messroom een feestje gegeven, om de stemming wat te verbeteren en dat is aardig gelukt zoals u kunt zien op de foto.

De reis ging verder via het Suez kanaal naar Karachi, waar aan de wal niets te beleven viel, er waren geen bars en geen alcoholische dranken verkrijgbaar, omdat Pakistan een moslim land was.

Pas in Bombay (nu Mumbai) mochten we in de Engelse club komen, waar gelukkig wel drank was en de flying Angels club organiseerde ook dansavonden waar dochters van de Engelse koloniale ambtenaren uitgenodigd waren, dus eindelijk een beetje ontspanning.

Al met al het was niet alles rozengeur en maneschijn op de lange omvaart.

Hiermee tevens de beste wensen voor het nieuwe jaar veel geluk en voorspoed.

- Sparks+ -

Vele lezers hebben maandelijks erg genoten van de bijdrage van Jozef Verheyden, de echtgenoot van mevrouw Monica Van Hese. Na het overlijden van zijn echtgenote schrijft hij nog een mooie bijdrage voor de Nottebohm Actueel.

Reacties hierop kan je nog steeds via Inge aan hem bezorgen. We hebben deze bijdragen steeds enorm geapprecieerd.

Mijmeringen over het rouwen, na het overlijden van Monica Van Hese

Mijn lieve Monica is overleden op 9 januari. Zij is aanvaardend, in vrede en zonder pijn heengegaan. Na een onheilsbericht van 20 november heeft zij gevoeld dat het einde snel naderde. Zwijgzaam.

Na 61 jaren huwelijk is er buiten het spreken nog een andere manier om elkaar te verstaan.

Het is dus tijd om mijn vorige mijmeringen over de eenzaamheid in de praktijk om te zetten. Die mijmeringen hebben de bewoners van Nottebohm aangesproken. Vooral het verhaal over mijn buurman François, die geen oplossing vond voor zijn eenzaamheid, heel alleen in zijn huis.

Mijn lieve Monica was in Nottebohm niet eenzaam. Meer nog, ze was liever hier dan thuis. Tussen al die mensen, allemaal verschillend. Zij was over zichzelf zwijgzaam, maar vertelde mij alles wat ze die dag gezien had. Vertederend en bezorgd, vooral over de dementerenden.

Bij haar uitvaart zag ik meer mensen dan ik had verwacht. Ook mensen van Nottebohm. En bloemen.

Toen ik vroeg in Nottebohm hoe ik hiervoor kon danken, zegden ze mij: schrijf nog eens, in het blad van Nottebohm. Vandaar dus deze laatste mijmeringen. Ach, hoe kan ik jullie allemaal bedanken, verzorgers, vrijwilligers, en iedereen die Monica en al de mensen hier een warm tehuis geven.

Ik zal hier over het rouwen schrijven, dacht ik. Maar ik ben daar nog maar een beginneling in. Wat ik hierover weet, moet ik eerst aan anderen vragen. Dat is niet gemakkelijk, misschien zelfs onbeleefd. Men vindt wel alles op Internet. Dat kan ik samenvatten, maar daar heeft men niets aan.

Plots schoot het mij te binnen. Tien jaar geleden heb ik lange tijd met mijn buurvrouw Pia gesproken en gemijmerd.

Pia woonde vier huizen verder. Zij was getrouwd met Louis van der Wee, en had een enig kind. Op korte tijd zijn die allebei gestorven. Meer wist ik niet. Op straat sprak ze mij aan. Of ik verstand had van boeken, die de deur uit moesten. Ja, ik heb verstand van boeken. Dus kon ik niet weigeren om er met haar over te spreken.

Het huis van Pia is groot en statig. Eerst tien marmeren trappen, en dan hoge ruimten. Men voelt zich dan klein. Museumstukken, en boeken. Achteraan een ronde tafel, met twee stoelen.

Twee glazen en een klein flesje wijn. Zet u, Jozef.

Haar vraag was dus, om de boeken van haar en Louis te sorteren. De helft voor de opkoper, of het stort. Ik voelde mij een secretaris. Om het allemaal te kunnen verwerken, had ik mijn computer bij.

Zo heb ik dagen lang, weken lang, het kunnen ook jaren zijn, met haar gesproken, en vooral geluisterd. Elk boek had een verhaal nodig. Van dit of dat museum. Of gekocht in Tibet. Of gekregen van de Dalai Lama. Ja, zij was met Louis dikwijls naar Tibet getrokken, en had daar enorme tanghkas meegebracht. Die zijn in de kunstwereld bekend als ‘The van der Wee collection’. Zij schreven er een boek over: ‘De taal van de Tanghkas’

Ik wist niet wat een Tanghka is. Deze wandtapijten hingen boven, waar nog meer plaats was, en vooral droog. Meestal stelt een tanghka een zittende Boeddha voor. In Tibet rolt men die voor de meeste tijd op, want de zijden stof kan niet goed tegen vocht in het gebergte.

Er ging voor mij een wereld open.

Pia was niet gelovig, denk ik. Maar zij legde mij uit dat er in elke godsdienst goede elementen zijn.

Christus leerde ons dat wij elkaar moeten liefhebben. De kerk heeft te veel nadruk gelegd op de zonde, het lijden en de dood. Dat geeft angsten. Daarom hebben wij in onze cultuur zoveel moeite om over de dood te spreken, of om te rouwen.

Pia had weinig of geen rouw bij het verlies van haar lieve man, en ook niet bij het verlies van haar enige zoon. Ze leefde in het Hier-en-Nu van de Boeddhisten. Voorbij is voorbij.

We noemen dat nu Mindfulness, het woord is in de mode.

Na de bespreking van de boeken, begon zij te mijmeren.

Ik wist niet wat mijmeren was. Nu doe ik het zelf ook al.

Mijmeren gaat over vroeger, of over wat men ziet, en dan laat men de gedachten gaan in het nu.

Het woord komt van 'memorie', herinnering. Herinnering betekent dan weer dat er iets van binnen zit. Dat zit er in, het moet er uit. Geen onzin, maar diepe gedachten. Ook geen treurnis of spijt.

Pia heeft veel geleerd van de boeddhisten in Tibet, en van de Dalai Lama. Zij en Louis volgden zijn voordrachten in de V.S. van Amerika.

Als voorzitter van de Tibetan-Belgian Friendship zaten zij met hem mee aan tafel.

Bij de Boeddhisten heeft men geen problemen met de dood, of met de toekomst. De kern van hun leer is het inzicht in het menselijk lijden.

Onze prestatiegerichte cultuur kent twee houdingen om met pijn om te gaan: vluchten of vechten. Ondanks alles blijft er dan veel innerlijke onrust.

Mededogen is liefde voor het zwakke en het kwetsbare. Het is liefde voor de vijand, ook voor de vijand in ons.

Boeddhisten geloven in de reïncarnatie. Enkele weken na de dood gaat men over in een ander wezen. Het is dan van groot belang dat men in vrede gestorven is. Want wie in onrust sterft, gaat over in een onrustig wezen.

En zo bekijk ik die dingen nu anders. Pia gaf mij als geschenk twee jassen van Louis.

Vooral zijn warme zwarte bontjas draag ik graag in deze koude dagen. Dan spreek ik hem aan.

Elke morgen komt een merel aan het raam, bedelen om zijn portie rozijnen. Ik noem hem Louis. Als hij mij blijft aanstaren, buig ik voor hem en zeg; ‘dag Louis’.

Men weet maar nooit.

Ik bekijk het overlijden van Monica niet als een afscheid. Zij is bij mij, en in mijn gedachten.

Als er tranen opwellen, mogen ze naar buiten.

Het is niet ongepast om te lachen.

Ik leef in het nu.

Monica rust in een urne dicht bij mij.

Boeddha mijmert over het nu.

Het verleden was mooi.

Ik ben haar dankbaar.

Wat er morgen is, weet ik niet.

Morgen is morgen nu

Mijn kleinzoon Felix mijmert ook al eens, en schreef een gedicht over wat is en wat komen gaat. Dat volgt hierna.

Met dankbare mijmeringen aan de mensen van Nottebohm.

- Jozef Verheyden, echtgenoot Monica van Hese -

Herinnering

Daarnet was nu.

Des te min wordt nu daarnet

Wat voorbij is, is geschapen.

Wat komen zal nog niet.

Greep of vat op wat zal zijn

of is geweest,

noch greep noch vat op tijd.

Ik kijk uit naar gisteren

en denk terug aan morgen.

Morgen is een mooie herinnering weliswaar.

Wat voorbij is, is geschapen.

Wat komen zal, nog niet.

- Felix Verheyden, kleinzoon Monica van Hese -

Stafke heeft voor u gelezen..

Waar komt Valentijnsdag vandaan?

Op 14 februari vieren velen Valentijnsdag met kaartjes, bloemen, chocolaatjes, etentjes of gewoon met een gezellig samenzijn. Al is het voor velen ook een dag als een ander en is het voor nog anderen "elke dag Valentijnsdag", toch blijft 14 februari een item en een commercieel succes, ... maar waarom eigenlijk?

Een heilig begin

Het ontstaan is niet helemaal eenduidig. Vast staat dat paus Gelasius I in 496 14 februari uitriep tot de naamdag van de heilige Valentijn. Valentijn (Valentinus) is de naam van drie of vier martelaren en heiligen uit de 3de en 4de eeuw. Over welke Valentijn Gelasius hij het precies had, is onduidelijk, ook omdat we niet over biografische gegevens beschikken. Mogelijk is de naam zelfs een pseudoniem voor meerdere historische figuren. Waarover wel consensus lijkt te bestaan, is dat Sint-Valentijn een christelijke priester of bisschop was die weigerde zijn geloof op te geven en daarom gearresteerd en geexecuteerd werd.

Valentijn en vogels

Het verhaal werd opgepikt en uitgebreid in Engeland in de late middeleeuwen, toen Valentijn voor het eerst geassocieerd werd met romantische liefde. Dat gebeurde waarschijnlijk niet toevallig in de tijd waarin de hoofse liefde een prominent thema was in kunst en literatuur. Dichter Geoffrey Chaucer beschrijft in zijn *Parlement of Foules* een visioen en vermeldt Valentijnsdag daar als een dag waarop elke vogel zijn maatje komt kiezen.

Een opmerkelijke kanttekening: mogelijk had Chaucer het niet over 14 februari, maar over de feestdag van de heilige Valentinus van Genua, die waarschijnlijk begin mei gevierd werd. In elk geval praatten andere schrijvers vlak na Chaucer ook over Valentijnsdag als de dag waarop vogelkoppeltjes ontstaan. De oudst bewaarde valentijnsgedichtjes dateren uit de 15de eeuw. Tegen de 18de eeuw was het in Engeland gebruikelijk geworden dat geliefden op Valentijnsdag bloemen, kaarten en zoetwaren uitwisselden. Begin 19de eeuw werden valentijnskaarten er al op industriële schaal aangemaakt.

Stroomversnelling

In de 18de eeuw werd het verhaal van Sint-Valentijn uitgebreid met nieuwe legendes die het verhaal van heilige meer lieten aansluiten bij het concept van romantische liefde. Een van de 18de-eeuwse uitbreidingen was de legende dat Sint-Valentijn soldaten en hun geliefden in de echt verbond. Volgens die legende was dat verboden door keizer Claudius II, die liever wilde dat zijn soldaten zich concentreerden op oorlog en strijd i.p.v. op de liefde.

Men geloofde ook dat Sint-Valentijn tijdens zijn gevangenschap Julia, de dochter van zijn cipier Asterius, genas van haar blindheid. Asterius, Julia en hun familie en bedienden zouden zich daarna hebben bekeerd tot het christendom. Volgens een nog latere aanvulling zou Sint-Valentijn de avond voor zijn terechtstelling Julia nog een kaart hebben gestuurd met daarop "Jouw Valentijn". Zo werd hijzelf de eerste schrijver van een valentijnskaartje.

De cirkel is rond

Nog in de 18de eeuw ontstond de gedachte dat Valentijnsdag op 14 februari de verderzetting was van het Romeinse Lupercalia, een heidens feest ter ere van de natuurgod Lupercus (ook wel Faunus genoemd), ook gevierd rond 14 februari. Die periode zou bij de Romeinen overigens ook het feest van Juno Februa zijn geweest, beschermgodin van vrouwen en van het huwelijk.

+ foto Faunus

Omdat Lupercalia een vruchtbaarheidsfeest was, lijkt de continuïteit met Valentijnsdag logisch. Er is echter geen bewijs dat het ging om een bewuste verchristelijking van een heidens feest, zeker niet omdat 14 februari pas werd geassocieerd met de romantische liefde sinds de tijden van Chaucer, meer dan een millennium later dan de ingreep van Gelasius.

Valentijnsdag vandaag ...

De traditie van Valentijnsdag verspreidde zich over de Engelssprekende wereld. Pas eind vorige eeuw maakten ook andere landen kennis met het fenomeen.

Vandaag vieren we Valentijnsdag met allerhande cadeaus en vooral met veel hartjes. Mogelijk komt ook die associatie van de legende rond Sint-Valentijn, die naar verluidt harten knipte uit perkament en die aan de pasgehuwde soldaten en vervolgd christenen gaf, om hen te herinneren aan hun geloften en aan de liefde van God.

... en Valentijnsdag anders

Wist je trouwens dat 14 februari in Brazilië niet gevierd wordt als Valentijnsdag? De Brazilianen hebben het rond die tijd te druk met het wereldberoemde carnaval, gewoonlijk gedurende een hele week gevierd in februari of begin maart. Zij vieren wel Dia dos Namorados, op quasi dezelfde manier als veel landen Valentijnsdag vieren, met cadeaus, bloemen en festiviteiten. Dia dos Namorados valt in Brazilië op 12 juni, de vooravond van de 'Dag van heilige Antonius'. Hij staat erom bekend dat hij jonge geliefden zegende met voorspoedige en vruchtbare huwelijken. Om het extra ingewikkeld te maken: andere Portugeessprekende landen, vooral in Afrika, noemen Valentijnsdag ook Dia dos Namorados en vieren het feest net wél op 14 februari.

Stafke

Intussen in De Meander

Filmnamiddag, creativiteit en beweging.

Januari in beeld

Hoog bezoek bij Hilda Van den Bergh

Overgenomen van de facebookpagina van Conner Rousseau – voorzitter Spa.

Hilda uit Hoboken is 70 jaar lid van onze partij en daarom zetten wij haar vandaag in de bloemetjes. ❤️

Hilda vraagt eigenlijk maar 1 ding:

alles geven voor een solidaire samenleving. En dat gaan we absoluut doen. 😁

Kerststallen tentoonstelling

Driekoningen

Nieuwsjaarsreceptie

Wereldgedichtendag

Joz, Marijke en Elien maakten er een prachtige namiddag van met poëzie en muziek.

Joz en Elien brachten uiteraard hun eigen gedichten.

Marijke bracht werk van Jef de Groot de buurtdichter waarvan jullie voorheen regelmatig gedichten mochten lezen in deze krant. Vorige maand moesten we afscheid van hem nemen. Ook zijn dochter woonde dit mooie eerbetoon bij.

Een middag met Vincent en Henri

Een grote opkomst voor deze voortreffelijke voordracht over Vincent Van Gogh en Henri Toulouse Lautrec ons gebracht door Dhr. Bert Van Horenbeeck.

In de buurt

Pop up winterfeest in de straat. Dank zij buurman Johan kon iedereen genieten van een heerlijke hot dog.

Op de koffie bij Hertoghe konden we genieten van lekker gebak van Guido

Infoteam

We overliepen samen de menu's voor de komende drie weken.

Opmerkingen en suggesties daarbij zijn:

Altijd zeer lekker:

- de moussaka
- pasta bolognese
- de soepen
- de nieuwe fruitcocktail in aparte potjes
- worstenbrood
- feestmenu's
- Bistrot's
- algemeen is men tevreden over de maaltijden

Suggesties – Eric bekijkt en past aan waar mogelijk:

- graag eens suikerbrood ipv rozijnenbrood 1 keer per maand
- enkele bewoners eten liever vis zonder chapelure, gewoon een vers stukje vis
- de kleine natuuraardappelen hebben soms een rare smaak
- gekookte aardappel met rauwe tomaat is niet zo'n geliefde combinatie
- kan tomaat ontveld worden → niet mogelijk om dit voor zo'n grote groep
- graag eens een gebakken appeltje bij de pens ipv altijd appelmoes
- de zalmlasagne is soms te droog
- als er balletjes met krieken op het menu staan graag meer kriekjes
- lamsbout was veel bot en weinig vlees → bedoeling was dat men twee stuks zou geven maar dat is niet gebeurd

Organisatorische kwesties

- de koffie is niet altijd warm → Inge meet een paar avonden en bekijkt samen met Eric wat eraan gedaan kan worden.
- het eten is soms niet echt warm → Eric en Inge bekijken samen wat hieraan gedaan kan worden
- de afwas is niet altijd even proper → Eric volgt op
- soms heeft men op het einde van de toer niet meer de kans om bij te vragen of moet men lang wachten → voedingsgroep bekijkt dit

Over de bakker

- het brood heeft nooit een krokante korst
 - het brood smaakt soms sponzig en er zitten deegklompjes in
 - De pistolets en de croissants zijn wel heel lekker
 - het gebak is niet altijd even lekker – soms te groot en veel pudding waardoor plat
- Eric bekijkt met de bakker wat hieraan gedaan kan worden.

Abdij van Orval en het Bisdom Gent.

In het diepe zuiden van ons land, in de Gaume, lag het puin van de abdij van Orval tussen het gewas in 1926.

De abdij was vooral door 600 Franse revolutionaire soldaten vernield.

Het domein van de abdij werd verkocht als nationaal goed (Bien National) en kwam uiteindelijk in handen van de Familie de Harenne.

Zij stond de gronden van de “Val d’Or” (Orval) af aan de Abt van de Cisterciënzers abdij van “La Grande Trappe” te Soligny in Normandië in de Perche (bij Alençon).

In deze onzekere tijden voor de clerus in Frankrijk wenste hij er een toevluchtsoord onder de vorm van “prieuré” op te richten voor mogelijk uitgedreven kloosterlingen.

Hij was, in zijn zoektocht, vergezeld door een Trappist van Gentse afkomst onder de kloosternaam van Dom Marie-Albert van der Cruyssen.

De levensloop van deze kloosterling, geboren als Karel van der Cruyssen, is merkwaardig en het vertellen waard.

Op zijn 17 jaar, na zijn humaniora in het St-Amands College in Gent, stierf zijn vader, ook Karel van der Cruyssen geheten en liet een bedrijf van decoratie en behang in de Papegaaienstraat in Gent over.

Karel stopte met verdere studies en nam voor de broodwinning van zijn moeder en zijn drie broers en zussen het bedrijf over.

Hij breidde het bedrijf uit met een bouwonderneming die succesvol werd en de bouw toegewezen kreeg van de Belgische palviljoenen in de internationale tentoonstellingen van Brussel in 1902, Luik in 1905 en Milaan in 1906.

Deze opdrachten vervulde hij met de Antwerpse architect Henri Vaes met wie hij levenslang bevriend bleef.

Ook sociaal had Karel een invloed en stichtte een denk club onder de naam “Vrede en Vaderland” en de “Katholieke Vereniging van de Middenstand”.

Een tweede keer wendde hij zijn levensbaan toen de oorlog uitbrak in augustus 1914. Karel trad, als soldaat, in het Belgische leger.

Algauw werd hij sergeant en later luitenant in de Genietroepen.

De zeldzame rustperiodes die onze soldaten toegewezen kregen bracht hij door in de abdij van Soligny.

Hij eindigde de oorlog, zwaar gewond in het offensief van 1918 in Zomergem, werd gevangen genomen en verzorgd in het Duitse militair hospitaal van Antwerpen, waar hij na de tweede poging kon vluchten.

Hij was één van de tien meest geciteerde en gedecoreerde soldaten van het IJzerfront.

In 1919, en voor de derde maal veranderde hij zijn levensloop en trad als kloosterling in de Abdij van Soligny.

Hij bracht het tot priester in 1925 onder de naam van Dom Marie-Albert van der Cruyssen.

In 1926 ging hij met de toenmalige Abt van de abdij van Soligny zoek naar een eventuele toevluchtsoord moesten de kloosterlingen in Frankrijk uitgedreven worden.

Zo kwamen zij op de site van Orval en na besprekingen met de eigenaars werd besloten op de gronden van de vernielde abdij een klooster op te richten. De Familie de Harenne stond daar toe, als gift, het domein van de Val d’Or af aan de Trappisten.

Na veel interne gedachtenwisselingen besliste de algemene Abt van de Trappisten in Rome deze “prieuré” te verbinden aan de abdij van Sept-Fons, gekend voor het maken van Port-Salut kaas en gaf aan Dom Marie-Albert deze opdracht.

Voor Dom Marie-Albert was een “prieuré” te min.

Hij wenste een volledig nieuwe abdij en nam de nodige stappen om geld te verzamelen.

Hij kreeg 10 miljoen van de Belgische Staat, vier zegeluitgaven met toeslag, geld van de Nationale Loterij en al wat zijn rijk adresboekje kom meebrengen.

Met behulp van zijn vriend architect bouwde hij de abdij van Orval en ook de brouwerij en de kaasfabriek.

De abdij wijkt (als stijl) echter af van de strikte Cisterciënzers regels door zijn klokkentoren en het reuze Maria beeld van 17m op de voorgevel die de Antwerpse beeldhouwer Vleeshouwers houwde.

Er weze op gedrukt dat de in het zuiden gelegen abdij werkelijk het karakter heeft van een Belgisch erfgoed door de gelden die werden verzameld.

Dom Marie-Albert stierf in 1955 en is begraven op het kerkhof van de monniken naast architect Henri Vossaert en diens echtgenote.

Een tweede persoonlijkheid Dom Lode Van Hecke.

Ook een late roeping die op zijn 26 jaar toetrad tot de Cisterciënzer monniken van Orval.

Hij trad in het monastery op 28 maart 1976.

Voordien was hij tijdens zijn militaire dienst secretaris van hoofd aalmoezenier Arthur Luysterman die later Bisschop werd van Gent.

Hij haalde een licentiaatsdiploma theologie in Leuven met een studie over de St-Bernardus stichter van de Cistercenziërs.

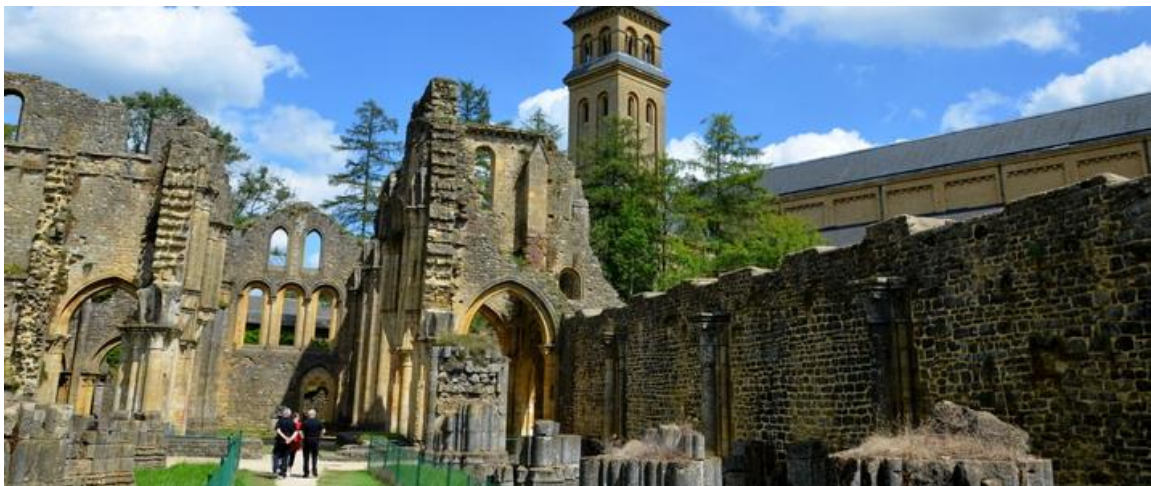
Gedurende 8 jaar was hij was hij novicemeester en subprior, gedurende twee jaar secretaris van algemene Abt van de Cisterciënzers, Dom Bernardo Olivera in Rome. Hij reisde met deze Abt de wereld rond.

Hij werd in 2007 verkozen tot Abt van Orval met als Leuze “in de vreugde van de geest” die hij zal behouden als Bisschop van Gent.

Hij is een van de zeldzame “Trappisten” die tot Bisschop werden verheven (één emeritus in kiwit-rep.Congo, één in noorwegen in te wijden in komende februari)

Besluit: uitleg voor de verbinding tussen Orval en het Bisdom Gent is niet te vinden: dat is van de orde van mysterie (d.i. niet rationeel uit te leggen) evenals het feit dat het beeld van Notre Dame de Paris in het midden van het puin onaangetast teruggevonden werd na de zware brand.

- Ingezonden door dhr. William Van Eesbeeck -

Activiteitenkalender

dag	datum	uur	activiteit
Maandag	3 februari	14u30	Lichtmis : pannenkoeken in Café Biart
Woensdag	5 februari	10u15	Atelier : Winter Mandala
		13u30	Nieuwsgroepvoorbereiding 2A
Donderdag	6 februari	13u30	Nieuwsgroepvoorbereiding 2A
		4u00	Bewegingsgroep in de Linde
		14u30	Kaartclub in Café Biart
		15u00	Koffieklets : Reminiscentie vrije tijd
Vrijdag	7 februari	10u45	Eucharistie in de Nottebohmzaal
		15u00	Nieuwsgroep in de Nottebohmzaal
Zondag	9 februari	11u30	Bistrot Nottebohm
Maandag	10 februari	10u30	Seizoensverhaal Wintermijmeringen : “ijsschaatsen” in de Nottebohmzaal
		14u30	Bingo
Dinsdag	11 februari	14u00	Atelier : Confituur in de Linde
		14u30	Scrabbleclub in Café Biart
Woensdag	12 februari	10u15	Atelier: Bloemschikken Valentijn
Donderdag	13 februari	14u00	Bewegingsgroep in de Linde
		14u30	Kaartclub in Café Biart
		15u00	Nottebohm zingt : Liedjes thema Valentijn en liefde in de Linde
Vrijdag	14 februari	10u45	Eucharistie in de Nottebohmzaal
		12u30	Valentijn menu koppels in Café Biart
		19u00	Burenborrel
Dinsdag	18 februari	10u15	Atelier : Lentebloemen maken
		14u30	DVD groot scherm : “ Frozen Planet “ doc.

Noord & Zuidpool in de Nottebohmzaal			
Woensdag	19 februari	10u15	Atelier : Lentebloemen afwerken
Donderdag	20 februari	13u30	Nieuwsgroepvoorbereiding 2A
		14u00	Bewegingsgroep in de Linde
Donderdag	20 februari	14u30	Kaartclub in Café Biart
		15u00	Koffieklets thema Valentijn
Vrijdag	21 februari	10u45	Eucharistie in de Nottebohmzaal
		15u00	Nieuwsgroep in de Nottebohmzaal
Maandag	24 februari	14u30	Bingo
Dinsdag	25 februari	10u15	Atelier : Deurdecoratie lente
		14u30	Carnaval optreden Danny in Café Biart
Woensdag	26 februari	10u15	Atelier: Bloemschikken
		10u45	Eucharistie aswoensdag in de Nottebohmzaal
		14u30	Pruimentaart aswoensdag in Café Biart
Donderdag	27 februari	10u30	Muziek beluisteren in de Nottebohmzaal
		13u30	Nieuwsgroepvoorbereiding 2A
		14u00	Bewegingsgroep in de Linde
		14u30	Kaartclub in Café Biart
		15u00	Koffieklets thema Carnaval
Vrijdag	28 februari	10u00	Tabletcafé in Café Biart
		15u00	Op de koffie bij Hertoghe in de Nottebohmzaal
		15u00	Nieuwsgroep in de Linde

De planning kan nog wijzigen. Raadpleeg daarom ook de wekkalenders die in de leefgroep omhoog hangen. Voor de bewoners van de Foyer is er een ander activiteitenprogramma, dat u op de afdeling kan raadplegen.

Data om reeds in je agenda te zetten

Bistrot Nottebohm: zondag 8 maart

Modeshow Volders: dinsdag 24 maart

Lentefeest: zaterdag 28 maart

**Concert Sofie:
zaterdag 27 juni**

Zomerfeest op Moederdag: zaterdag 15 augustus.

Uw artikel in de Nottebohm Actueel?

Dat kan! Stuur het naar animatie@nottebohm.be